

care i-am dat...

N. : Eu îți spun cum au stat lucrurile și cum... Mie mi-a... cum să-ți spun, eu m-am obișnuit. Nici nu mă mai interesează de asta, dar eu... mie mi-a rămas un gust amar pentru că totuși dintr-o chestie care eu am pus-o pe tavă și... Am avut o discuție până la urmă eu m-am simțit... Nu neapărat, că pe mine nu mă interesează să-mi iau milioane. Pe mine și pe ...[neinteligibil]... mă deranjează că pe mine mă ustură curu` și acuma plătesc. Până în _____ pentru că credeți sau nu credeți cum nu crede nici prostu` de C _____, eu nu am veniturile care și le imaginează el. Pentru mine _____ de euro să-i plătesc pe lună, mă ustură curu` în fiecare lună! Eu cu asta am rămas, că nu e... nu-mi trebuiau _____, dar dacă eu n-aveam datoria asta

M : Auzi! Îmi dai dai voie să...

N : ...[neinteligibil]... eram supermulțumit.

M : Ascultă-mă puțin. Îmi dai voie să mă iau o dată de...?

N : Și pe mine asta m-a... Poți să-i zici ce vrei.

M : Îmi dai voie să mă iau de D _____ o dată când îl văd?

N : Poți să-l ...[folosește un cuvânt obscen]..., ce treabă am eu în chestia asta?

M : Păi, stai, mă, nu îi e rusine a luat _____ și mă face oligofren și în toate felurile?

N : Da din partea mea poți să-l...[folosește un cuvânt obscen]...! Că eu am încheiat chestia asta cu el vis a vis de restu`. Și i-am spus verde-n față. ...[neinteligibil]...

M : (...)Bine deci, îmi dai voie să mă iau de... șef-tu?

N : Poți să-l întrebi... și? (...)

(...)M : Păi, nu chiar o să-i zic, pentru că nu, înțelegi, am de exemplu un prieten foarte bun cu care m-am tot văzut în ultima perioadă care conduce o companie foarte mare, o multinațională de asta așa și ei sunt prieteni. Și asta mereu îmi zice știi că „Vezi, mă, că ăla iar te-a... făcut oligofren, iar te-a făcut tâmpit, iar nu știi ce...”. A fost de exemplu o masă la _____ și erau mai mulți, înțelegi, printre care și un prieten de-al meu, mă rog un ofițer... El era _____, încă era _____. Acum câteva luni înainte să plece el.

N : Îhî!

M : Și la fel, cică din oligofren nu mă scotea. „Păi, stai, mă de ce sunt oligofren că ți-am băgat _____ în buzunar fără să faci nimic?”.

N : Nu știu, mă, eu ți-am zis, aia a fost singura discuție de două minute, de fapt nici n-a fost discuție că a fost replica lui și atât!

(...)M : Ascultă, V _____ ! V _____ ! Bărbătește, da. „Bă, frate! Ești ditai, ai fost ditamai _____ și na _____ controlului și... Băi, nene ți-ai luat banii? Ți i-ai luat, da? Ți-ai luat _____ . Pentru ce mai pleci urechea la bârfe?”.

N : Păi, nu știu, mă.

M : „Pentru ce mai vorbești toate lucrurile astea? De ce mai vorbești? Dacă rămâneai pe dinafară, da, mă. Aveai tot dreptu`. „Bă, ați fost nesimțți cu mine!”. Da așa pentru ce mai faci toată ...[neinteligibil]... asta?

N : Bă, frate eu nu știu. Pe mine nu mă interesează ce și-a luat, cum și-a luat, ce, e treaba lui, bă.

M : Îmi bag picioarele, mă!

N : Nu e problema mea. N-am... eu mă... n-am nicio legătură, n-am nicio...

În privința inculpatului B , acesta a confirmat în faza de urmărire penală (fila. 153, vol. III, d.u.p.) că la începutul anului 2007 a fost contactat de martorul M care era interesat în punerea în posesie a unor terenuri de pe raza municipiului . Inculpatul a arătat că inițial l-a trimis pe martor la Compartimentul de fond funciar pentru a se interesa care este situația juridică a terenurilor în cauză.

Ulterior, martorul M a revenit în același scop, fiind însoțit de inculpatul N , care era în acea perioadă al

Inculpatul B a arătat că a discutat în câteva rânduri personal cu inculpatul N , care i-a spus că a venit din partea : D , care la rândul său îl roagă să-l ajute pe martorul M în demersul acestuia de obținere a terenurilor, lucru pe care inculpatul B l-a acceptat.

În schimbul rezolvării problemei sale, martorul M i-a promis inculpatului B că va sprijini campania electorală a P în anul electoral 2008, lucru cu care inculpatul a fost de acord. După câteva luni, a fost emis titlul de proprietate pentru terenurile respective, iar inculpatul B a primit de la martorul M , prin intermediul inculpatului D suma de de euro, bani care au fost folosiți în campaniile electorale din anul 2008.

În faza de judecată (fila 20, vol. IV d.i.) inculpatul B și-a menținut în esență afirmațiile referitoare la inculpatul D , susținând însă că nu-și amintește ca acesta să fi venit la el și să-l întrebe despre acea punere în posesie.

Prin încheierea din 4.10.2016 prima instanță a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de Parchet constând în denunțul și declarația de martor date de inculpatul B în dosarul nr. /P/2015 al D.N.A., înscrisuri care ulterior au fost depuse în prezentul dosar.

Din aceste înscrisuri, care în esență cuprind informații referitoare la persoanele la care ar fi ajuns o parte din cei de euro primiți de inculpatul B , acesta a făcut precizări cu privire la circumstanțele în care a intrat în posesia acestei sume, cu trimitere la martorul M , arătând că în două-trei rânduri acesta a venit însoțit de inculpatul N , care la rândul său a venit din partea inculpatului D , fapt confirmat ulterior de acesta din urmă (fila 73, vol. IV, d.i.).

Așa cum s-a arătat anterior, traficul de influență constă în fapta persoanei care, având influență sau lăsând să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, primește ori pretinde bani ori alte foloase, sau acceptă

asemenea promisiuni, direct sau indirect, pentru a-l determina pe acesta să facă, să nu facă, să urgenteze, să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu ori să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Cerința esențială pentru a fi autor al acestei infracțiuni este aceea ca făptuitorul să aibă influență sau să lase să se creadă că are influență asupra unui funcționar, fiind fără relevanță dacă pretinderea sau primirea foloaselor, ca preț al influenței traficate, s-a făcut direct de către făptuitor sau mijlocit, printr-o persoană interpusă.

De asemenea, pentru existența infracțiunii este lipsit de relevanță dacă făptuitorul și-a exercitat ulterior influența asupra funcționarului competent, căci infracțiunea se consumă în momentul realizării oricăreia dintre modalitățile alternative ale elementului material.

În acest sens, simpla pretindere de bani sau alte foloase în vederea intervenției pe lângă funcționarul public competent, în legătură cu actul vizat de cumpărătorul de influență, este suficientă pentru existența infracțiunii, iar primirea ulterioară a banilor ori foloaselor constituie, alături de actele inițiale de pretindere, o unitate naturală de infracțiune.

În speță, din probatoriul expus anterior, rezultă în mod cert interesul martorului M de a se urgenta emiterea titlului de proprietate pentru terenurile din municipiul pentru care numita S solicitase reconstituirea dreptului de proprietate.

În condițiile în care aceste atribuții reveneau unor comisii numite și/sau conduse de prefect, martorul M a avut o primă întâlnire cu inculpatul B, căruia i-a expus problema sa, însă fără rezultatul scontat, fapt confirmat în declarațiile sale chiar de inculpat, care i-a spus martorului că “nu-i dă nimeni atâta teren în zona aceea, pentru că era un teren foarte important” prin amplasamentul său.

În aceste condiții, văzând atitudinea inculpatului B, martorul a realizat că soluționarea favorabilă a problemei sale necesită exercitarea unei influențe asupra județului. Astfel, martorul M s-a gândit la inculpatul D, membru al aceluiași partid politic cu inculpatul B și, dublă calitate din care acesta putea avea un ascendent asupra inculpatului B.

Întrucât nu se afla în relații apropiate cu inculpatul D, martorul M a ales să îl contacteze printr-un intermediar, respectiv prin inculpatul N, și prieten al inculpatului D.

Așa cum însuși inculpatul D a arătat în declarațiile date în cauză, acesta a avut o discuție cu inculpatul N în legătură cu un teren lângă municipiul, însă a negat vreo intervenție la de în procedura de retrocedare, desi nu-și amintește dacă inculpatul N i-a cerut o asemenea intervenție.

Cert este faptul că după discuția dintre inculpații D și N, acesta din urmă l-a însoțit pe martorul M la o nouă întâlnire cu inculpatul B, ocazie cu care, așa cum acesta a recunoscut în declarațiile date în cauză, s-a vehiculat și numele inculpatului D, ca fiind persoana care îl roagă pe

de să-l ajute pe martorul M în problema retrocedării terenurilor.

De asemenea, este cert că numai după intervenția inculpatului N , atât în nume personal, cât și ca reprezentant al inculpatului D , inculpatul B s-a implicat în rezolvarea problemei martorului M , însă nu cu titlu gratuit, ci în schimbul sumei de de euro.

Cu alte cuvinte, persoana care a deblocat situația a fost tocmai inculpatul D , neavând relevanță dacă el a luat și personal legătura cu inculpatul B sau acest lucru s-a întâmplat prin intermediul unei alte persoane, respectiv , desi în cuprinsul unui denunț formulat într-o altă cauză și încuviințat ca probă în prezenta cauză inculpatul B a arătat că ulterior inculpatul D a confirmat faptul că inculpatul N a venit din partea sa.

În acest sens, așa cum rezultă din declarația martorului M , dată în fața instanței, după ce l-a rugat pe inculpatul N să intervină pe lângă inculpatul D , a observat că atitudinea inculpatului B s-a schimbat, martorul fiind primit „într-o altă manieră”, iar acest comportament ulterior al inculpatului B a fost pentru martor o confirmare (pe care a avut-o apoi în mod explicit de la inculpații N și B), în sensul că inculpatul D îl contactase pe de

Altfel spus, modul în care evenimentele s-au derulat ulterior au reprezentat o dovadă pentru martor că influența cumpărată de la inculpatul D , prin intermediul inculpatului N , nu a fost doar una reală, ci s-a și materializat prin acordul obținut de la inculpatul B pentru soluționarea problemei expuse de martor.

Potrivit celor expuse anterior, pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu are relevanță dacă intervenția promisă s-a și realizat, ci doar dacă în schimbul influenței afirmate s-au pretins și/sau primit bani sau alte foloase.

Chiar dacă pentru existența infracțiunii este lipsit de relevanță dacă făptuitorul și-a exercitat ulterior influența asupra funcționarului competent, în cazul în care a făcut-o sau măcar a întreprins demersuri în acest sens, acest fapt dovedește implicit și înțelegerea infracțională inițială dintre cumpărătorul și vânzătorul de influență.

În acest sens, existența unei asemenea înțelegeri este dovedită atunci când, ulterior pretinderii foloaselor, făptuitorul a făcut demersuri concrete, în mod direct sau prin interpuși, pentru a aduce la îndeplinire obligația corelativă pe care și-a asumat-o față de cumpărătorul de influență, de a interveni pe lângă funcționarul competent în sensul dorit de către cel dintâi.

Or, din declarațiile persoanelor implicate în mod nemijlocit în derularea evenimentelor (martorul M și inculpații N și B) rezultă indubitabil nu doar existența intervenției făcută asupra de în numele și cu acordul inculpatului D , ci și faptul că aceasta a dat rezultate, în sensul implicării inculpatului B în problema eliberării titlului de proprietate, inclusiv după ce acesta nu a mai îndeplinit funcția de

În egală măsură, faptul pretinderii de către inculpatul D a unor foloase în schimbul exercitării influenței asupra inculpatului B rezultă nu doar din

declarațiile martorului M și ale inculpatului N , ci și din convorbirile telefonice purtate între cei doi după ce titlul de proprietate a fost emis.

În acest sens, convorbirile purtate în luna decembrie 2007 demonstrează interesul inculpatului D de a intra în posesia foloaselor convenite (nu în natură, ci în bani), dar și preocuparea inculpatului N și a martorului M de a satisface cât mai curând pretențiile financiare ale tuturor persoanelor care “au ajutat” într-o formă sau alta la rezolvarea problemei terenurilor din , așadar inclusiv ale inculpatului D , căci în caz contrar “s-ar fi închis niște uși” pentru viitor, pe care le-ar fi putut folosi “și pentru alte ocazii”.

Or, problema plății unor sume de bani nu s-ar fi putut pune decât dacă acestea ar fi rezultat din obligații asumate anterior, ca urmare a pretinderii ori a acceptării promisiunii de bani sau alte foloase de către persoane care au avut un rol în rezolvarea favorabilă a problemei martorului M .

În privința primirii sumei de de euro de către inculpatul D declarațiile martorului M se coroborează cu declarațiile inculpatului N , cu înregistrările convorbirilor telefonice și în mediu ambiantal purtate între aceștia și cu extrasul de cont provenit de la B .

Chiar dacă inculpatul N a susținut că i-a dat banii inculpatului D acasă, iar nu la minister, această neconcordanță privește doar locul unde banii au fost remiși, iar nu faptul remiterii, neexistând totodată vreun dubiu cu privire la data la care aceasta s-a petrecut, respectiv 1.02.2008.

În ce privește susținerea inculpatului N referitoare la locul predării banilor, este de observat mai întâi că menajerele care lucrau în locuința inculpatului D , audiate ca martor în faza de judecată (B - fila 68, vol. VI, d.i. și L - fila 69, vol.VI, d.i.) au negat că ar fi primit obiecte de la inculpatul N pentru a fi predate inculpatului D și, mai mult, au arătat că nu l-au cunoscut pe inculpatul N și nu i-au deschis vreodată ușa locuinței unde lucrau.

În al doilea rând, afirmația inculpatului N , făcută cu ocazia declarațiilor date în cauză, este infirmată chiar de acesta în cuprinsul convorbirii purtată în mediu ambiantal cu martorul M la data de 1.07.2014, ocazie cu care inculpatul a confirmat susținerile martorului cu privire la predarea banilor la (M : Iar eu știu foarte clar că împreună am plecat

din bancă, împreună ne-am dus la ...N. :

Da, mă, știu.M : Și împreună i-ai dat banii.N

: Da.)

Prin urmare, Înalta Curte, în majoritate, constată că, deși inculpatul D a negat implicarea sa în activitatea infracțională, probatoriul analizat anterior demonstrează, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta imputată acestuia există, constituie infracțiunea de trafic de influență și a fost săvârșită de inculpat, în calitate de autor.

În privința inculpatului N , acesta a recunoscut implicarea sa în activitatea infracțională desfășurată de inculpatul D , el fiind cel care a acționat ca intermediar între martorul M și inculpatul D .

Astfel, atât pretinderea foloaselor materiale, cât și primirea acestora sub forma celor de euro de către inculpatul D s-a făcut prin mijlocirea inculpatului N , după cum tot prin intermediul acestuia inculpatul D i-a transmis inculpatului B rugămintea de a-l ajuta pe martorul M în problema terenurilor de pe raza municipiului

Această conduită a inculpatului N , constând în înlesnirea săvârșirii faptei de către inculpatul D , reprezintă o complicitate la infracțiunea comisă de acesta, astfel încât, pe lângă infracțiunea de trafic de influență săvârșită în calitate de autor, în modalitatea expusă anterior prezentei opinii majoritare, inculpatul N va răspunde penal și pentru complicitate la infracțiunea similară, reținută în sarcina inculpatului D .

În ceea ce privește *acuzățile de spălare de bani reținute în sarcina inculpaților N , B și D*

, Înalta Curte constată, raportându-se la considerentele ce urmează a fi dezvoltate, că faptele ce le sunt imputate nu conturează toate elementele de conținut ale infracțiunii prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, motiv pentru care, în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., va dispune achitarea acestora.

Potrivit art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare (art. 23 alin. (1) lit. a) și b) la data comiterii activității imputate celor trei inculpați), infracțiunea de spălare de bani constă fie *în schimbarea sau transferul* de bunuri cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestora ori în scopul de a ajuta persoana care a comis infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire penală, judecată sau executarea pedepsei, fie *în ascunderea sau disimularea* adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni. Doctrina și practica judiciară au definit acțiunea de schimbare ca fiind orice activitate prin intermediul căreia se substituie bunul provenit din săvârșirea unei infracțiuni cu altul de origine licită, iar cea de transfer ca reprezentând orice operațiune prin care drepturile asupra unor fructe ilicite sunt transmise către o altă persoană, în timp ce acțiunea de ascundere sau disimulare constă în mascarea provenienței nelegale a acestora prin operațiuni complexe de natură juridică, economică sau financiară.

Astfel, pentru a exista infracțiunea de spălare de bani este obligatoriu ca activitățile de schimbare sau transfer de bunuri ori cele de ascundere sau disimulare să fie precedate de comiterea unei infracțiuni din care să provină bunurile supuse spălării, aceste modalități alternative ale elementului material fiind, prin urmare, întotdeauna acțiuni distincte și situate în timp la un moment ulterior de cele ce formează latura obiectivă a conținutului constitutiv al infracțiunii premisă, dar care însă pot fi săvârșite și de același subiect activ.

De asemenea, tragerea la răspundere penală a autorului sau a celorlalți participanți la săvârșirea actelor de albire a bunurilor poate avea loc chiar dacă, anterior sau concomitent nu s-a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru

infracțiunea generatoare de fonduri ilicite, având în vedere caracterul autonom al infracțiunii de spălare de bani, aspect ce rezultă atât din modalitatea de reglementare a incriminării pentru această faptă cât și din standardele și recomandările internaționale, legislația europeană, jurisprudența Curții de la Strasbourg și practica judiciară națională recentă.

În această situație, organele judiciare sunt chemate să dovedească dincolo de orice dubiu că bunurile sau banii au rezultat dintr-o activitate infracțională, fiind lipsit de relevanță faptul că ansamblul probator nu conturează toate elementele de conținut ale infracțiunii predicat, întrucât este îndeajuns să existe suspiciuni rezonabile de săvârșire a acesteia. Altfel spus, infracțiunea de spălare de bani poate subzista în lipsa sancționării penale a autorului și participanților la comiterea infracțiunii din care derivă, dacă se exclude cu certitudine proveniența legală a bunurilor, situație în care este suficientă chiar și o soluție de clasare determinată de împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea principală.

Sub aspect subiectiv infracțiunea de spălare de bani este condiționată de reprezentarea mentală a subiectului activ cu privire la faptul că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni, în lipsa cunoașterii acestui aspect neputându-se angaja răspunderea penală a acestuia

În speță, ceea ce i se impută, în esență, inculpatului N care, în schimbul exercitării influenței asupra și a județul , a solicitat și primit suma de euro de la M , din care euro pentru inculpatul D , este achiziționarea, ulterior pretinderii banilor și în scopul ascunderii și disimulării adevăratei proprietăți a bunurilor, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, la data de 30 octombrie 2007, împreună cu soția sa, N și alături de alte persoane, în baza contractului nr. 4280, de la Ș a terenurilor în suprafață totală de 7.6397 m.p., situate în intravilanul municipiului , imobile care au fost vândute la data de 28 martie 2008 către S.C. H S.R.L. Totodată, în perioada martie - mai 2008, în scopul ascunderii și disimulării originii ilicite a sumei de euro pretinse de la M , cunoscând că provine din săvârșirea de infracțiuni, i-a solicitat acestuia să transfere bani în contul deschis la B. de socrul său, G , suma de euro fiind disimulată prin încheierea unui contract de împrumut încheiat la data de 16 mai 2008 (ordonanța de extindere a acțiunii penale pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, filele 35 - 37, vol. II, d.u.p.).

Prealabil este de menționat că, așa cum s-a reținut anterior, probatoriul administrat dovedește dincolo de orice îndoială rezonabilă că M i-a remis inculpatului N în schimbul influenței traficate pe lângă funcționarul competent a dispune asupra reconstituirii dreptului de proprietate, sumele de lei și lei, la datele de 31 martie 2008 și 09 mai 2008, în contul martorului G , cu titlul de împrumut, în condițiile în care suma de euro, pentru care s-a încheiat un înscris sub semnătură privată, a fost restituită denunțatorului prin contractarea unui credit bancar de către

inculpat, motiv pentru care analizarea acuzației privind fondurile ilicite dobândite se va face numai din perspectiva banilor primiți prin intermediul socrului său.

În primul rând, Înalta Curte, pornind de la faptul că obiectul material al infracțiunii de spălare de bani îl constituie doar bunurile provenite din săvârșirea de infracțiuni, constată că terenurile în suprafață de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., situate în intravilanul municipiului , care, prin contractul de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007, au fost înstrăinate de Ș
martorei I și inculpatului N

, iar, ulterior, dreptul de proprietate asupra acestora a fost transmis, la data de 28 martie 2008, de soții I și N către S.C. H S.R.L., prin încheierea contractului de vânzare cumpărare nr. 93, au o origine licită. Astfel, numitei Ș , în calitate de moștenitoare a defunctei J , i-a fost reconstituit dreptul de proprietate asupra unei suprafețe totale de 15 ha (14.085 m.p., 59.518 m.p., 70.000 m.p. și 6.379 m.p.), amplasate în intravilanul municipiului , prin eliberarea titlul de proprietate nr. 100964 din 24 septembrie 2007, de către comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor. Suprafețele de teren au ajuns în proprietatea defunctei J (fostă C), prin actul de donație făcut de tatăl său, C și autentificat de Tribunalul , prin procesul verbal nr. 3583 din 28 decembrie 1920, transcris în aceeași zi, sub nr. 6255, în registrul de transcriptiuni al instanței, contract ce a avut ca obiect „30 de ha de pământ... situate în raza orașului ” (fila 131, vol. II, d.u.p.).

Așadar, transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., prin încheierea contractelor succesive de vânzare cumpărare, nu s-a făcut pentru a da o aparență licită acestora, având în vedere că nu aveau o origine infracțională, ci, inițial, pentru a garanta soților I restituirea împrumutului acordat lui M în scopul de a satisface pretențiile financiare solicitate suplimentar de Ș în schimbul transmiterii dreptului de proprietate reconstituit, iar, ulterior, pentru a stinge pe cale amiabilă cele două acțiuni civile introduse în justiție de S.C. F S.R.L. pentru recunoașterea drepturilor sale izvorâte din contractul de cesiune de creanță nr. 845 din 10 aprilie 2007, cu consecința anulării contractului de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007, împrejurări dovedite atât de declarațiile denunțatorului și ale martorilor I , I și N cât și de cele ale inculpatului N date la urmărirea penală și în cursul cercetării judecătorești, precum și de clauzele convenției nr. 88 din 28 martie 2008 încheiată între reclamantul cesionar și familiile I și N și nu în ultimul rând, de procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate, la datele de 25 noiembrie 2007, 04 decembrie 2007, 09 decembrie 2007, 21 decembrie 2007, 10 ianuarie 2008, 14 ianuarie 2008, 22 februarie 2008, de M cu I , I și N (filele 111- 112, 118 - 121, 137 - 138, 147 - 153, 163, 214 - 215, 217 - 218, vol. 16, d.u.p.)

De asemenea, semnarea contractului de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007 s-a făcut și de inculpatul N , în calitate de

cumpărător, întrucât acesta a urmărit să își asigure primirea foloaselor necuvenite pretinse de la denunțator pentru exercitarea influenței asupra și județului în scopul de a urgenta eliberarea titlului de proprietate al numitei §

Drept urmare, caracterul fictiv al contraprestației cumpărătorilor Ispas C și N, adică al achitării prețului de euro pentru terenurile în suprafață de 70.000 m.p. și 6.379 m.p., nu are relevanță juridică din punct de vedere penal, ci cel mult din perspectiva dispozițiilor legii civile care guvernează raporturilor juridice născute între părți, în condițiile în care contractul a fost încheiat pentru a exista o garanție că M, pe de o parte, va restitui soților I suma luată cu titlu de împrumut, iar, pe de altă parte, va remite foloasele necuvenite pretinse de inculpatul N, fără să aibă ca scop crearea unei aparențe de legalitate a provenienței imobilelor ce au făcut obiectul acestuia, cu atât mai mult cu cât respectivele bunuri nu au rezultat din săvârșirea unei infracțiuni.

În al doilea rând, încheierea contractelor de vânzare cumpărare nr. 4280 din 30 octombrie 2007 și nr. 93 din 28 martie 2008 nu putea să aibă ca scop mascarea originii ilicite a sumelor de bani pretinse de traficantul de influență în primăvara anului 2007, având în vedere că foloasele necuvenite au fost remise efectiv de martorul denunțator, la datele de 31 martie 2008 și 09 mai 2008, când a virat în contul martorului G, socru inculpatului N, sumele de lei, respectiv lei, care anterior nu fuseseră la dispoziția sa, lipsind astfel situația premisă a infracțiunii de spălare de bani, respectiv existența unor fonduri nelegale provenite din comiterea infracțiunii predicat.

Ca atare, pentru a se realiza condițiile de tipicitate ale infracțiunii de spălare de bani este necesar ca banii negri să existe în materialitatea lor, întrucât asupra acestora intervine schimbarea, transferul, ascunderea și disimularea, acțiuni care reprezintă elementul material alternativ al variantelor normative incriminate în art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

Chiar dacă infracțiunea de trafic de influență se consumă anticipat prin simpla pretindere a foloaselor necuvenite, fără a mai fi necesară primirea banilor ceruți de către autor, în speță primăvara anului 2007, când inculpatul N i-a solicitat denunțatorului suma de euro în schimbul traficării influenței sale, Înalta Curte constată că această modalitate alternativă a infracțiunii nu poate asigura obiectul material al spălării de bani, adică fondurile ilicite provenite din activități infracționale.

Nu în ultimul rând, remiterea către traficantul de influență, în două tranșe, prin intermediul socrului său G, martor căruia i-a fost virată, în contul deschis la B, suma totală de lei, realizează latura obiectivă a unei infracțiuni unice de trafic de influență, ca formă naturală de infracțiune, alături de actele inițiale de pretindere. Deci dobândirea banilor reprezintă produsul infracțiunii de trafic de influență, care ar fi putut constitui obiectul material al spălării de bani imputată inculpatului N

în variantele normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, doar dacă acesta, având în vedere și calitatea sa de subiect activ al infracțiunii predicat, ar fi efectuat operațiunile de schimbare, transferare, ascundere sau disimulare a originii ilicite a sumelor la un moment ulterior remiterii lor de către cumpărătorul de influență.

Or, activitatea desfășurată de inculpatul N , respectiv aceea de a primi, prin intermediar, cu titlu de împrumut, sumele de bani pretinse în vederea intervenției pe lângă funcționarul public competent să urgenteze eliberarea titlului de proprietate, ar impune constatarea săvârșirii în concurs ideal a infracțiunilor de trafic de influență și spălare de bani, întrucât printr-o singură acțiune se realizează conținutul constitutiv al celor două infracțiuni, dar cum variantele normative ale infracțiunii prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, reținute în sarcina traficantului de influență presupun acțiunii distincte de cele care formează elementul material al infracțiunii predicat, devin incidente dispozițiile referitoare la concursul real, prevederi care însă sunt incompatibile cu împrejurările faptice descrise prin actul de sesizare al instanței cu privire la acuzațiile aduse acestui inculpat.

Totodată, faptele inculpatului N nu pot fi calificate juridic nici prin reținerea în concurs ideal a infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, (dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni) cu cea din care rezultă banii supuși spălării (traficul de influență), întrucât s-ar angaja răspunderea penală a aceleiași persoane, de două ori, pentru o singură faptă, respectiv primirea foloaselor necuvenite, acțiune care implică dobândirea sau deținerea fondurilor ilicite. Într-o atare situație, infracțiunea de spălare de bani este absorbită în infracțiunea de trafic de influență, întrucât dobândirea sau deținerea fondurilor provenite din infracțiunea predicat de către autorul acesteia nu poate fi disociată de acțiunea sa de primire a banilor preținși. Așa fiind, se constată că obiectivul urmărit prin incriminarea variantei normative a infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv protejarea dreptului de proprietate, este asigurat prin tragerea la răspundere penală a subiectului activ doar pentru infracțiunea principală.

Astfel, sumele primite de inculpatul N , la datele de 31 martie 2008 și 09 mai 2008, în contul martorului G , cu mențiunea împrumut, reprezintă produsul infracțiunii de trafic de influență care, așa cum s-a menționat anterior, este supus confiscării speciale, motiv pentru care dobândirea și deținerea lor de către autorul infracțiunii predicat nu poate fi analizată ca fiind o infracțiune distinctă de aceasta, în condițiile în care reprezintă o consecință firească a săvârșirii faptei din care provin. Deci, nu se poate reține un concurs atunci când sumele de bani provin din comiterea unei infracțiuni de trafic de influență, iar cumpărătorul de influență (M) le disimulează adevărata proveniență chiar la momentul remiterii, prin intermediar, către destinatarul lor,

traficantul de influență (N.), precizând că reprezintă un împrumut, în condițiile în care dobândirea fondurilor ilicite de către subiectul activ nu poate fi disociată de infracțiunea care le-a generat și, ca atare, nu poate fi privită ca o infracțiune separată.

În acest context, se constată că activitatea infracțională imputată inculpatului N. și circumscrisă unui număr de două infracțiuni prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, comise în concursul real, nu realizează elementele de conținut ale spălării de bani, motiv pentru care se va dispune achitarea, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., fără a schimba în prealabil încadrarea juridică a faptelor în sensul cerut de procuror, respectiv într-o singură infracțiune de spălare de bani, solicitare determinată de cele statuate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul instanței supreme, prin decizia nr. 16 din 08 iunie 2016, conform căreia acțiunile de schimbare sau transfer, ascundere ori disimulare, dobândire, deținere sau folosire sunt modalități alterative ale elementului material al infracțiunii unice de spălare de bani, întrucât, în raport de soluția ce urmează a fi pronunțată, o asemenea cerere nu mai prezintă importanță cu privire la situația juridică acestui inculpat.

De asemenea, prin ordonanța de extindere a urmăririi penale din 19 ianuarie 2015 s-a dispus continuarea cercetărilor față de suspectii B

și D sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, precum și de spălare de bani, reținându-se, în esență, că județului i-a solicitat denunțatorului M euro, având în vedere „locația” trenurilor revendicate și numărul „persoanelor decidente”, iar pentru „a masca suma pretinsă”, i-a indicat acestuia să încheie cu inculpatul D mai multe documente autentice. În acest sens, la data de 08 noiembrie 2007, M a semnat cu soții D , două promisiuni bilaterale de vânzare cumpărare având ca obiect înstrăinarea trenului de 14.085 m.p. pentru suma de lei, respectiv a unei parcele de 10.000 m.p. din suprafața de 59.518 m.p., la prețul de lei, pentru ca, la data de 21 noiembrie 2007, să încheie contractul de vânzare cumpărare nr. 2.197, prin care le-a transmis dreptul de proprietate asupra imobilului de 14.085 m.p. Ulterior, la 13 decembrie 2007, între aceștia a intervenit un act adițional la promisiunea de vânzare cumpărare autentificată sub nr. 2.160, prin care soții D declarau că sunt de acord cu înstrăinarea către un terț a parcelei de 10.000 m.p. din suprafața de 59.518 m.p., cu condiția ca într-un termen de șapte zile de la perfectarea contractului, M să le achite din prețul obținut euro, în schimb, obligându-se să renunțe la restituirea sumei de lei aferentă promisiunii bilaterale. După vânzarea terenului, la data de 21 decembrie 2007, soții D au modificat actul adițional, printr-o convenție încheiată cu denunțatorul, prin care au diminuat cuantumul pretențiilor de la euro la euro, din care suma de euro avea natura unei liberalități, iar cea de euro reprezenta penalități pentru încetarea promisiunii de vânzare cumpărare, motiv pentru care, la data de 28 decembrie, M a transferat suma de lei în contul lui D

deschis la B. Urmare a transferului efectuat, la data de 09 ianuarie 2008, soții D , prin declarația autentificată sub nr. 21, au confirmat primirea sumei de lei de la denunțator (filele 19 -33, vol. III, d.u.p.).

Prin ordonanța din data de 11 iunie 2015, la cererea inculpatului B , s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina sa și a inculpatului D din infracțiunea de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, în infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, și complicitate la această infracțiune (folosirea influenței ori autorității de către o persoană cu funcție de conducere într-un partid în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite), întrucât solicitarea inculpatului B

de a-i fi remise sumele de bani a fost formulată pentru ajutarea partidului și a candidaților la alegerile din anul 2008, cu atât mai mult cu cât la data emiterii titlului de proprietate și a celei de primire a foloaselor necuvenite pretinse, acesta nu mai îndeplinea funcția de al județului , fiind P (filele 57 - 58, vol. XVI, d.u.p.).

Ulterior, prin actul de sesizare a instanței, s-a dispus, printre altele, soluția de clasare, în temeiul art. 16 lit. f) C.p.pen., față de inculpații B

și D pentru infracțiunile de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit, respectiv complicitate la această infracțiune, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale, cei doi fiind trimiși în judecată doar pentru comiterea infracțiunilor de spălare de bani, în variantele normative prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, fapte ce constau, în cazul inculpatului D , în transferarea unor sume de bani prin contul personal și disimularea provenienței acestora prin acte de vânzare cumpărare fictive, corelativ reținându-se în sarcina inculpatului B acțiunea de a dispune transferul banilor ce urmau să fie remiși de M , prin intermediul conturilor persoanele ale lui D , folosindu-se de acte de vânzare cumpărare încheiate în mod fictiv, în vederea disimulării provenienței ilicite a acestora.

În acest context, în partea expozitivă a rechizitoriului a fost prezentat și circuitul parcurs prin conturile personale ale inculpatului D de fondurile ilicite, sens în care s-a reținut că din suma de lei care a fost transformată în euro, au fost constituite, în mod succesiv, depozite pe termen scurt, fiind retrasă suma de euro (18 februarie 2008). Inculpatul a mai ridicat în numerar, în mai multe tranșe, în perioada 20 martie - 26 martie 2008, suma de lei, iar, în intervalul 07 aprilie 2008 - 03 noiembrie 2008, a efectuat plăți prin P.O.S. și a retras de la ATM sume în valoare de lei, în timp ce din conturile de economii a luat lei (18 februarie 2008 - 20 mai 2008), lei (10 aprilie 2009 - 21 decembrie 2009) și lei (06 ianuarie 2010 - 10 martie 2010) și, nu în ultimul rând, pentru a disimula originea ilicită a banilor virafți de denunțator a plătit, la data de 25 aprilie 2008, în două tranșe, sumele de lei, respectiv lei către S , cu

explicația „plată conform contract nr. 894 din 25 aprilie 2008” .

Având în vedere considerentele ce preced, Înalta Curte constată că față de inculpații B și D , în calitate de autor, respectiv complice ai infracțiunii principale, nu s-a pronunțat o soluție de condamnare pentru săvârșirea faptei din care au rezultat banii care s-au transferat sau a căror adevărată proveniență a fost disimulată în scopul ascunderii originii ilicite a acestor fonduri, situație în care, dat fiind caracterul subsidiar al infracțiunii de spălare de bani, se impune, cu prioritate, a se verifica dacă probatoriul administrat în cauză este în măsură să contureze acele elementele de natura a imprima un caracter infracțional activității generatoare de bani murdari.

Deși existența infracțiunii de spălare de bani nu este afectată, așa cum s-a arătat deja, de prescrierea răspunderii penale pentru infracțiunea premisă, în speță infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, în forma autoratului, respectiv a complicității reținută în sarcina inculpaților B și D , instanței îi revine obligația să facă trimitere la acele probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că fapta din care provin bunurile ce fac obiectul albiri există și face parte din sfera ilicitului penal, fără să fie necesară nominalizarea exactă a infracțiunii predicat.

Astfel, martorul M a susținut, în mod constant, atât în cuprinsul denunțurilor cât și al depozițiilor date la urmărire penală și în faza cercetării judecătorești, că, la solicitarea sa, în primăvara anului 2007, inculpatul N l-a pus în legătură cu județului , sens în care i-a făcut rost de numărul de telefon al acestuia și i-a stabilit o audiență la inculpatul B , ocazie cu care l-a și însoțit, întrucât avea nevoie de o intervenție pentru a obține de urgență eliberarea unui titlu de proprietate, în condițiile în care, în precedent, se lovise de reaua - credință a funcționarilor, *aspecte confirmate de inculpatul N* , la momentul audierii în cursul anchetei și al judecății, când a recunoscut că l-a prezentat prefectului pentru a-și rezolva problema legată de un dosar de retrocedare a unor terenuri. Ulterior audienței, denunțatorul a afirmat că s-a întâlnit, în luna aprilie 2007, cu prefectul B , într-o cafenea din centrul Municipiului , acesta solicitându-i expres suma de euro, întrucât terenul era valoros și „se băteau mulți pe el”, moment la care l-a cunoscut și pe inculpatul D care urma să fie persoana de contact pentru rezolvarea tuturor problemelor viitoare, inclusiv pentru remiterea banilor ce trebuia realizată prin încheierea unor documente fictive (filele 1- 29, 15 -17, 31 - 36, 61 - 84, Vol. II, d.u.p.; filele 241 - 246, vol. II, d.i. și filele 92 - 94 și 177 - 184, vol. IV, d.i.).

De asemenea, *inculpatul B* a reiterat, în esență, aceleași aspecte precizând că N a venit însoțit de M

pentru a-l rugat să-l ajute pe acesta în rezolvarea problemei privind emiterea unui titlu de proprietate, denunțatorul promițându-i că urma să sponsorizeze campania electorală a P. din anul 2008, dacă-i soluționa favorabil cererea și, întrucât i-a acceptat propunerea, în vederea punerii în practică a înțelegerii i l-a prezentat pe inculpatul D , pe

numele căruia a fost trecută o parte din suprafața de teren pentru care s-a reconstituit dreptul de proprietate, în final, D încasând suma de euro fără însă să cunoască în ce modalitate a făcut acest lucru, sumă din care i-au fost remiși euro. Despre sprijinul acordat de acesta s-a menționat și în cuprinsul denunțului pe care l-a formulat B, în dosarul nr. /P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție, sens în care s-a arătat că terenurile, după eliberarea titlului de proprietate, trebuiau să fie inițial trecute pe numele lui D, căruia urma, ulterior vânzării imobilelor de către M, să-i fie remisă din prețul contractului suma care îi fusese promisă. În fața instanței, inculpatul B precizând că, în primăvara anului 2007, N

i-a adresat rugămintea să îl ajute pe denunțator cu punerea în posesie a unor terenuri din municipiul, a arătat că, ulterior, la începutul anului 2008, când nu mai deținea funcția de, M i-a făcut cunoscut faptul că afacerea cu terenurile decurgea bine, sens în care va reuși să vândă, urmând să sprijine organizația partidului cu suma de euro, pe care-i va transfera prin intermediul lui D, inculpat pe care i-l prezentase martorului la o cafenea din, lucru care s-a și întâmplat, fiindu-i remiși, în trei tranșe, euro, prin intermediarul stabilit (filele 152 - 156, vol. III, d.u.p. și filele 20 - 23, vol. IV, d.i. și filele 70 - 79, vol. IV, d.i.).

Nu în ultimul rând, și cererea de schimbare a încadrării juridice formulată la urmărire penală de inculpatul B, prin apărător ales, confirmă că, în calitate de prefect, a acceptat promisiunea făcută de denunțator de a sponsoriza P în schimbul rezolvării cu celeritate a dosarului ce avea ca obiect stabilirea dreptului de proprietate a numitei Ș, mobilul comiterii infracțiunii fiind „dorința de a asigura partidului din care făceam parte finanțarea necesară pentru organizarea unei campanii electorale performante”, acesta fiind și motivul pentru care i l-a prezentat pe inculpatul D lui M, în scopul de a păstra legătură pentru soluționarea dosarului (filele 70 - 75, vol. XVI, d.u.p.).

Importante sub aspect probator sunt și procesele verbale de redare a discuțiilor telefonice dintre denunțator și inculpatul N care dovedesc că inculpatul B, pentru care foloseau apelativul „G”, a fost implicat în eliberarea cu celeritate a titlului de proprietate, în schimbul unor foloase necuvenite (filele 215, 218 și 225, vol. XVI, d.u.p.).

Ca atare, se constată că există suficiente probe din care rezultă că inculpatului B i-a fost remisă, prin intermediar (D), suma de euro, fiind lipsit de relevanță dacă, atunci când a îndeplinit funcția de județului, a pretins banii în legătură cu urgentarea emiterii titlului de proprietate sau a acceptat promisiunea denunțatorului de a-i da bani pentru campania electorală din anul 2008 în schimbul rezolvării favorabile a cererii sale, întrucât, oricare a fost modalitatea de săvârșire a faptei, ceea ce a urmărit acesta a fost obținerea de foloase necuvenite pentru îndeplinirea atribuțiilor ce-i reveneau în calitate

pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor.

Chiar dacă inculpatul B și-a nuanțat poziția la

instanță, sens în care, deși a recunoscut că i-a făcut cunoștință, inculpatului D cu denunțatorul, într-o cafenea din municipiul , când se întâlnise cu acesta din urmă să vorbească despre eliberarea titlului de proprietate, a precizat că prezentarea lui D a fost rezultatul unei întâlniri întâmplătoare, Înalta Curte apreciază că probatoriul dovedește că D a fost implicat în activitatea infracțională generatoare de bani murdari, participarea sa îmbrăcând forma complicității.

Astfel, implicarea inculpatului D concretizată în păstrarea legăturii dintre denunțator și prefect pentru evitarea expunerii funcționarului public și, ulterior eliberării acestuia din funcție, în demersurile necesare pentru garantarea primirii foloaselor necuvenite, inclusiv a trenului de 14.085 m.p., urmate de remiterea efectivă a sumei de euro, rezultă atât din depozițiile martorului M date în ambele faze ale procesului penal, cât și din denunțul, cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor și declarațiile de la urmărire penală ale inculpatului B , dar și din cele date în cursul cercetării judecătorești, având în vedere că în fața instanței acesta a confirmat că primirea foloaselor necuvenite în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu s-a realizat prin intermediul lui D , cărui i-a făcut cunoștință cu M , într-o cafenea, unde se întâlnise cu martorul pentru a discuta despre rezolvarea cererii privind emiterea titlului de proprietate și, nu în ultimul rând, din procesul verbal de redare a discuției din mediul ambiental, de la data de 30 iunie 2014, avută de denunțator cu D , inculpat care nu a putut să furnizeze informații concrete cu privire la modalitatea și moneda de plată a suprafeței de 14.085 m.p. achiziționată de la M , împrejurare care dovedește că în realitate nu a achitat prețul imobilului, fiindu-i dat în schimbul intermedierei relației dintre martor și prefect (filele 105 și 111, vol. IV, d.u.p.).

De altfel, este greu de crezut că o persoană care nu a avut legătură cu activitatea infracțională a inculpatului B , este aleasă întâmplător pentru a-i remite acestuia banii de la denunțator, în condițiile în care, în prealabil, îl cunoscuse pe M prin intermediul , în contextul discutării despre reconstituirea dreptului de proprietate pentru terenurile în suprafață de 15 ha revendicate de \$, iar după eliberarea titlului de proprietate a încheiat acte autentice ce au avut ca obiect tocmai o parte din aceste imobile, renunțând însă la orice drept asupra lor pentru suma de euro, adică exact pentru aceeași sumă ca cea solicitată de B .

Având în vedere aceste considerente, Înalta Curte constată, contrar celor susținute de apărare, că există suficiente probe care fac dovada activității infracționale generatoare de fonduri ilicite, săvârșită de inculpații B .

și D în calitate de autor, respectiv complice, chiar dacă este criticabilă încadrarea juridică reținută de procuror, adică infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, în forma autoratului și complicității, fapte pentru care, prin rechizitoriu, s-a dispus clasarea față de ambii inculpați, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

Ca atare, pornind de la definiția infracțiunii incriminată în art. 289 C.pen., care, așa cum s-a arătat în dezvoltările anterioare, pentru a exista este suficient să fie comise oricare dintre modalitățile alternative ale elementului material, rezultă că la momentul pretinderii de către inculpatul B , funcționar public cu atribuții în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor, a sumei de euro în legătură cu urgentarea eliberării titlului de proprietate sau al acceptării de către acesta a promisiunii lui M de a sprijini campania electorală din anul 2008 a P cu sume de bani ce urmau a-i fi remise în schimbul rezolvării dosarului privind revendicarea terenurilor în suprafață de 15 ha situate în intravilanul municipiului , s-a consumat infracțiunea de luare de mită, chiar dacă banii ceruți/promiși cu titlu de mită erau pentru altul, respectiv o organizație de partid, iar primirea lor s-a făcut la o dată ulterioară eliberării din funcția de prefect, acțiune care alături de actele inițiale (pretindere/acceptare promisiune) întregeste conținutul constitutiv al unei infracțiuni unice de corupție, ca forma naturală a unității de infracțiuni.

În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, se reține că această faptă se consumă când subiectul activ își folosește influența sau autoritatea ce derivă din funcția de conducere pe care o deține într-un partid, în scopul de a obține pentru sine sau o altă persoană foloase necuvenite, chiar dacă nu și-a atins scopul propus, respectiv dobândirea de fonduri ilicite, or, inculpatul B nu ocupa funcții de conducere în cadrul P la momentul pretinderii/acceptării promisiunii, întrucât avea calitatea de prefect care excludea ope lege, sub sancțiunea destituirii, să fie membru de partid.

Oricum, indiferent de calificarea juridică dată activității infracționale desfășurată de cei doi inculpați, este obligatoriu pentru existența infracțiunii de spălare de bani ca din săvârșirea infracțiunii predicat să rezulte banii supuși operațiunilor de spălare. În atare condiții, se constată că modalitățile alternative ale infracțiunii de luare de mită constând în pretinderea și acceptarea promisiunii, precum și infracțiunea de folosire a influenței și autorității conferite de funcția de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru altul a unui folos necuvenit dacă subiectului activ nu a dobândit bunul ilicit în urma activității sale, nu pot asigura obiectul material al spălării de bani, întrucât variantele normative ale infracțiunii prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, presupun existența, în concret, a fondurilor ilicite ce sunt supuse operațiunilor de schimbare, transfer, ascundere sau disimulare, acțiunii care trebuie să fie distincte de cele care constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii premisă.

Astfel, actele autentice încheiate de M cu familia D , în perioada 08 noiembrie 2007 - 09 ianuarie 2009, nu se circumscriu conținutului constitutiv al infracțiunii de spălare de bani imputată celor doi inculpați, având în vedere că sumele de bani provenite din infracțiunea predicat au fost remise efectiv de M , la o dată ulterioară perfectării acestora, motiv pentru care nu puteau forma obiectul elementului material alternativ al infracțiunii

prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, anterior dobândirii de subiectul activ al infracțiunii premisă.

În primul rând, este de menționat că terenul de 14.085 m.p. care a făcut obiectul promisiunii de vânzare cumpărare din data de 08 noiembrie 2007, iar apoi al contractul de vânzare cumpărare nr. 2.197 din 21 noiembrie 2007, pentru prețul de lei, acte autentice încheiate de M cu inculpatul D, reprezintă produsul infracțiunii predicat săvârșită de acesta în calitate de complice, situație în care dobândirea sa nu reprezintă o infracțiune distinctă de cea care a generat bunul ilicit, întrucât s-ar încălca principiul *ne bis in idem*, așa cum s-a arătat deja, având în vedere ca această acțiune reprezintă o consecință firească a comiterii faptei din care provine, cu atât mai mult cu cât primirea trenului solicitat de la mituitor în schimbul ajutorului dat pentru a remite mita către inculpatul B, nu putea fi realizată în mod valabil decât printr-un act autentic prin care i se transmitea dreptul de proprietate asupra acestuia, ținând seama că este vorba de un imobil. Deci, este firesc ca inculpatul D să nu fi plătit prețul acestui teren, care, întrucât provenea din săvârșirea infracțiunii premisă la care a participat în calitate de complice, era supus confiscării speciale, măsură ce nu poate fi luată, având în vedere că s-a dispus clasarea pentru actele sale de complicitate la comiterea faptei generatoare de fonduri ilicite.

În al doilea rând, parcela de 10.000 m.p. din suprafața de 59.518 m.p. nu provine din săvârșirea unei infracțiuni, în condițiile în care dreptul de proprietate i-a fost transmis lui M, prin contractul nr. 4281 din 30 octombrie 2007, de \$, căreia i-a fost reconstituit dreptul de proprietate asupra unei suprafețe totale de 15 ha, dată fiind calitatea sa de moștenitor al defunctei J, iar încheierea promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare nr. 2160 din 08 noiembrie 2007 dintre denunțator și D.

cu privire la acest imobil s-a făcut pentru a garanta primirea foloaselor necuvenite pretinse/a căror remitere a fost acceptată de către inculpatul B

, în calitate de, în legătură cu urgentarea îndeplinirii sarcinilor de serviciu. Faptul că acest act a reprezentat o garanție pentru remiterea sumei de euro către fostul județului, rezultă din împrejurarea că inculpatul D l-a înscris, sub nr. 29.210, în Cartea Funciară a municipiului, motiv pentru care denunțatorul a fost obligat să încheie ulterior, la data de 13 decembrie 2007, cu acesta, actul adițional nr. 2.413 la promisiunea de vânzare cumpărare pentru a putea dispune de parcela de 10.000 m.p., prin care și-a asumat, în schimbul radierii din cartea funciară a notificării promisiunii bilaterale, plata sumei de euro din prețul ce urma să-l încaseze din înstrăinarea acestui imobil. De altfel, după ce terenul a devenit proprietatea S.C. H S.R.L. (prin contractul de vânzare cumpărare nr. 4158 din 21 decembrie 2007 încheiat cu martorul D.

, care îl achiziționase, în prealabil, la data de 20 decembrie 2007, de la denunțator), s-a perfectat convenția nr. 4157 din 21 decembrie 2007, prin care M și inculpatul D s-au înțeles să diminueze

cuantumul sumei stabilită prin actul adițional, de la euro la euro, adică exact cât pretinsese/i se promisese, cu titlu de mită, inculpatului B de către mituitor, iar, după virarea, la data de 28 decembrie 2007, în contul complicelui a celor lei, soții D au dat declarația autenticată sub nr. 21 din 09 ianuarie 2009, în cuprinsul căreia s-a menționat că nu mai au nicio pretenție cu privire la imobilul indicat în promisiunea de vânzare cumpărare, întrucât au primit suma de euro.

Un alt argument din care rezultă că încheierea succesivă a actelor autentice privind parcela de 10.000 m.p. s-a făcut pentru a garanta remiterea foloaselor pretinse/acceptate cu titlu de mită de B, este acela că suma de euro putea fi obținută de mituitor doar din vânzarea terenului de 59.518 m.p., în condițiile în care din cele patru terenuri ce formaseră obiectul titlului de proprietate nr. 100964 din 24 septembrie 2007, două suprafețe (70.000 m.p. și 6.379 m.p.) fuseseră vândute de Ș, martorei I și inculpatului N pentru motivele anterior menționate, în timp ce pentru cea de-a treia (14.085 m.p.) M. i-a transmis dreptul de proprietate inculpatului D conform înțelegerii avute.

Drept urmare, caracterul fictiv al contraprestației promitentului cumpărător D, adică a plății prețului de lei pentru terenul în suprafață de 10.000 m.p. (promisiunea de vânzare cumpărare nr. 2160 din 08 noiembrie 2007), precum și al clauzei potrivit căreia suma de euro din cei euro reprezenta o liberalitate (convenția nr. 4157 din 21 decembrie 2007), bani ce au fost virăți în contul inculpatului D la data de 28 decembrie 2008, are relevanță juridică doar din perspectiva dispozițiilor legii civile care guvernează raporturilor juridice dintre părți (a se vedea sentința civilă nr. 259 din 12 martie 2015 a Tribunalului privind revocarea donației de euro), în condițiile în care perfectarea acestor documente a avut ca scop asigurarea ca, la o dată ulterioară, mituitului să-i parvină, prin intermediar suma pretinsă/promisă ca mită.

Nu în ultimul rând, chiar dacă semnarea actelor autentice de către inculpatul D s-ar fi făcut și pentru a legitima dobândirea, în viitor, de către inculpatul B a sumei pretinse/promise cu titlu de mită, prin remiterea de către martorul M, prin intermediar, se constată că, la momentul încheierii acestor acte, nu era îndeplinită situația premisă a infracțiunii de spălare de bani, respectiv existența unor fonduri nelegale provenite din comiterea infracțiunii predicat, având în vedere că infracțiunea de luare de mită s-a consumat, în luna aprilie 2007, prin simpla pretindere/acceptare a promisiunii sumei de euro, bani care însă au fost dați de denunțător la o dată ulterioară perfectării documentelor în discuție.

Astfel, schimbarea, transferul, ascunderea sau disimularea de bunuri în scopul prevăzut în art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, de autorul sau participanții la săvârșirea infracțiunii din care provin fondurile ilicite, trebuie să fie precedată, întotdeauna, de dobândirea și deținerea lor, întrucât sunt fructul infracțiunii predicat, motiv

pentru care eventualele acțiuni de spălare a banilor ale inculpaților B și D puteau fi realizate doar posterior remiterii sumei de lei de către M, în caz contrar lipsind chiar obiectul material al infracțiunii derivate.

De asemenea, având în vedere că dobândirea și deținerea bunurilor de către subiectul activ al infracțiunii predicat reprezintă situații rezultate în mod firesc din activitatea desfășurată, care nu implică luarea unei noi rezoluții infracționale, prin simpla folosire nu există intenția acestuia de a le da o aparență legală de obținere, ce este caracteristică infracțiunii de spălare de bani. Dacă însă folosirea bunurilor obținute din săvârșirea unei infracțiuni implică activități de schimbare sau transfer în scopul ascunderii sau disimulării originii lor ilicite sau de ascundere ori disimulare a adevăratei proveniențe poate fi angajată răspunderea penală a autorului și complicelui infracțiunii predicat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, în cazul în care se realizează și celelalte elementele de tipicitate ale celor două variante normative ale spălării de bani.

Raportându-se la faptul că remiterea sumei de s-a făcut de denunțator, la data de 28 decembrie 2008, în contul inculpatului D deschis la B, Înalta Curte constată că pentru a reține în sarcina inculpatului B săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, în legătură cu transferul fondurilor ilicite realizat de complicele la infracțiunea predicat, în conturile sale personale, prin constituirea, în mod succesiv, de depozite pe termen scurt în vederea creării unei aparențe de legalitate a provenienței banilor, trebuie să se dovedească că fostul prefect a cunoscut faptul că obținuse suma pretinsă/promisă cu titlu de mită prin virament bancar efectuat către intermediar (28 decembrie 2008), chiar dacă a intrat efectiv în posesia banilor la o dată ulterioară (începutul anului 2008), întrucât, astfel, a urmărit ca în acest interval de timp să fie derulate operațiunile specifice de albire a banilor negrii.

Astfel, B, în cursul urmăririi penale, cu ocazia audierii în calitate de inculpat, la data de 05 februarie 2015, a precizat că acceptând promisiunea lui M de a sprijini campania electorală a partidului cu suma de euro, în schimbul rezolvării problemei cu terenurile, i l-a prezentat pe inculpatul D la o cafenea din municipiul, pentru a fi pusă în practică înțelegerea stabilită și, ca atare, la începutul anului 2008, acesta i-a dat, în numerar, în trei tranșe, suma totală de euro, fără să cunoască modalitatea în care inculpatul i-a obținut (fila 154, vol. III, d.u.p.). La instanță, inculpatul B a afirmat din nou că cei euro i-au fost predați, în trei tranșe, de către inculpatul D, „care obișnuia să-i aducă în pungă, unele sume erau în lei, altele în euro”, bani care i-au parvenit așa cum se înțelesese anterior cu denunțatorul care-i promisese că-i va da pentru campania electorală, fără însă să-l întrebe care era mecanismul prin care vor ajunge la partid. Nu în ultimul rând, a arătat că nu l-a întrebat pe D motivul pentru care i-a dat doar euro, deși promisiunea lui

M a fost pentru suma de euro, întrucât a crezut că s-a răzgândit denunțatorul, având în vedere că se plângea că are multe sume de plătit „în stânga și în dreapta”.

De asemenea, fiind ascultat de organelor de anchetă, ca martor, la data de 06 noiembrie 2014, M a arătat că „B mi-a cerut expres suma de euro, motivând că terenul este valoros și se bat mulți pe el ” și, ca atare, „mi l-a indicat pe D ca fiind omul cu care mă voi afla în contact permanent, prefectul neputând să se expună ”, fără să facă vreo referire la circuitul ce trebuia urmat de bani după ce-i remitea către intermediar, precizând, însă că, pentru a garanta remiterea mitei, inculpatul D , care „era om de afaceri aflat în preajma ”, i-a cerut încheierea unei promisiuni de vânzare cumpărare pentru 10.000 m.p. din terenul de 59.518 m.p. din centrul municipiului , pe care a înscris-o în carte funciară (fila 73, vol. II, d.u.p.). De altfel, în cuprinsul denunțului formulat, acesta, făcând referire la suma de euro pretinsă de inculpatul B , a menționat că la cererea prefectului „banii trebuiau achitați lui D în urma unor documente fictive care trebuiau semnate de mine și D ”, dar nu a declarat absolut nimic cu privire la modalitatea în care banii au ajuns la fostul prefect după ce-i remisese intermediarului (fila 3, vol. II, d.u.p.). O asemenea precizare nu a fost făcută de M nici în faza cercetării judecătorești, când a fost audiat la termenele din 23 noiembrie 2016 și 27 ianuarie 2017, ocazie cu care a declarat că suma de euro nu a fost transferată pe numele inculpatului B , ci pe cel al inculpatului D , care i-a comunicat denunțatorului, la întâlnirea avută întâmplător la hotelul , în cursul anului 2013, că euro i-a dat lui B , diferența de euro reținându-i pentru sine, cu titlu de comision.

Informații sub acest aspect nu au fost oferite nici de inculpatul N care a recunoscut implicarea sa doar în ceea ce privește intermedierea legăturii dintre prefect și denunțator și cu atât mai puțin de către inculpatul D care a negat remiterea sumei de euro inculpatului B , susținând că cei lei i-au fost virăți în cont, ca urmare a relațiilor de afaceri dezvoltate cu M , în legătură cu terenul în suprafață de 10.000 m.p.

De altfel, nici interceptările existente în dosar nu evidențiază niciun aspect cu privire la traseul ce trebuia urmat de banii remiși inculpatului D înainte de a ajunge în posesia efectivă a mituitului, cu toate că din procesele verbale de redare a discuțiilor telefonice rezultă că la sfârșitul anului 2007 - începutul anului 2008, M a vorbit, în mai multe rânduri, atât cu inculpatul B căruia nu i-a comunicat nimic despre remiterea banilor, cuantumul sau data virării în contul intermediarului, cât și cu inculpatul N , cu care lua legătura frecvent, nu a abordat această problemă, ci doar i-a făcut cunoscute nemulțumirile exprimate de „G ”, la data de 04 decembrie 2007, pentru întârzierile survenite, întârzieri care se presupune că vizau remiterea mitei (filele 215 - 218, vol. XVI, d.u.p.).

În acest context, Înalta Curte constată că probatoriul administrat nu

conturează nici măcar o suspiciune rezonabilă că transferul sumei de lei, prin conturile personale ale inculpatului D , prin constituirea, în mod succesiv, de depozite pe termen scurt, acuzație formulată în rechizitoriu de o manieră generică, fără a fi indicate conturile prin care au fost plimbați banii, datele la care s-au efectuat asemenea operațiunii și modalitatea de disimulare a adevăratei proveniențe, s-a făcut din dispoziția inculpatului B

în scopul ascunderii originii lor ilicite sau cu sprijinul său, așa cum a susținut procurorul de ședință, cu ocazia dezbaterilor pe fond, când a solicitat schimbarea încadrării juridice în sensul reținerii față de acesta a participației penale în forma complicității pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, având în vedere că mita i-a fost dată, conform propriilor sale declarații, în trei tranșe, în numerar, în pungă de plastic, fie în monedă națională fie în euro, iar valoarea totală a fost de euro, împrejurare care a lipsit de orice finalitate activitatea infracțională ce i-a fost imputată, întrucât nici măcar nu s-au indicat data și numărul de contul din care au fost retrași de D , precum și vreun alt element din care să rezulte că suma pe care a remis-o efectiv mituitului a constituit obiectul acțiunilor de albire, cu atât mai mult cu cât în actul de sesizare al instanței s-a precizat că, la data de 25 aprilie 2008, i-a virat, în două tranșe, suma de lei numitei S cu explicația contract de vânzare, fapt ce dovedește că avea în conturi și alte disponibilități financiare în afara celor primite de la denunțator pentru a fi predate fostului prefect. Astfel, vinovăția inculpatului B nu poate fi dovedită de simpla prezumție că ar fi avut cunoștință de posibilele acte de spălare de bani întreprinse de inculpatul D , având în vedere că nu a intrat, de îndată, în posesia sumei remise de denunțator, cu atât mai mult cu cât, prin rechizitoriu, se reține că a fost transformată în euro, la data de 23 ianuarie 2008, când complicele la infracțiunea predicat a constituit un depozit de euro, iar, ulterior, nu s-a putut identifica momentul la care i-a fost înmănată ultima tranșă din mită, împrejurare care îi profită, întrucât din declarația sa rezultă că primirea banilor a avut loc la începutul anului 2008, situație în care se poate concluziona că foloasele ilicite i-au fost date imediat după efectuarea tranzacției de cumpărare a valutei, deci înaintea realizării transferurilor bancare de către D , în condițiile în care așa cum s-a stabilit prin actul de sesizare al instanței acesta avea suficiente disponibilități provenite și din alte surse, aspect ce rezultă din raportul de constatare întocmit de specialistul Direcției Naționale Anticorupție.

Pe de altă parte, așa cum s-a menționat cu ocazia prezentării considerentelor teoretice referitoare la infracțiunea de spălare de bani, acțiunile de ascunderea sau disimulare trebuie să se concretizeze în operațiuni complexe de natură juridică, economică sau financiară, prin intermediul cărora se maschează proveniența nelegală a banilor rezultați din săvârșirea de infracțiuni.

Ca atare, pentru a putea verifica în ce măsură operațiunile financiare derulate de inculpatul D , prin conturile deschise pe numele său la B , reprezintă o activitate complexă de spălare a banilor făcută pentru a masca proveniența ilicită a sumei de lei ce i-a fost remisă de denunțator, la data de 28 decembrie 2007, acuzarea trebuia să indice, în concret,

prin ce conturi au fost transferați bani și maniera în care s-a realizat camuflarea originii infracționale a acestora, dată fiind și faptul că prin conturile inculpatului erau rulate și alte sume de bani care nu constituiau fructul infracțiunii predicat. Contrar celor arătate, se constată că procurorul semnatar al rechizitoriului s-a limitat la a face mențiunea, de o manieră abstractă, că banii au fost folosiți pentru a fi constituite depozite pe termen scurt, fără să fie precizată data și numărul fiecărui depozit, pentru ca în final să indice sume în lei și valută retrase de inculpat, în perioada 18 februarie 2008 - martie 2010, din anumite conturi, care nu au fost individualizate nici prin număr și nici prin tipul de categorie (cont economii lei, cont economii euro, cont curent în lei, cont în euro, cont depozit euro, cont depozit lei), situație în care este imposibil să se constate dacă operațiunile financiare efectuate se situează în sfera ilicitului penal sau reprezintă acte de folosirea a banilor rezultați din infracțiunea predicat, care nu implică activități de ascundere ori disimulare a adevăratei lor proveniențe, cu atât mai mult cu cât simpla afirmație că, la data de 25 aprilie 2008, în două tranșe, i-a virat sumele de _____ lei, respectiv _____ lei numitei S _____, cu explicația „plată conform contract nr. 894 din 25 aprilie 2008”, pentru a masca originea lor ilicită, fără a se arăta în ce a constat în concret acțiunea de disimulare, nu poate fi calificată ca fiind un act de albire a banilor.

De altfel, în raport cu cele stabilite anterior, este exclus, în lipsa oricărei probe, să se considere că, la data de 25 aprilie 2008, inculpatul B _____

nu intrase încă în posesia celor _____ euro, și, ca atare, tranzacția încheiată de inculpatul D _____ cu S _____ nu reprezintă o modalitate de disimulare a provenienței nelegale a celor _____ lei, având în vedere că echivalentul în euro a acestei sume era net superior față de cei _____ euro pe care îi reținuse cu titlu de comision din mita destinată fostului _____.

Chiar dacă inculpatul D _____ a constituit un depozit în care a transferat suma de _____ euro, adică echivalentul celor _____ lei remiși de M _____, considerăm că scopul urmărit de acesta nu a fost de a ascunde originea lor ilicită, întrucât i-a predat, în numerar, inculpatului B _____, situație în care nu s-ar fi justificat să efectueze, în prealabil, operațiuni de albirii a sumei de _____ euro. Cel mult, o asemenea activitate putea viza diferența dintre suma virată de denunțător în contul său de la B _____, și cea remisă efectiv fostului prefect (_____ euro), întrucât această sumă fiind la vedere putea ridica suspiciuni organelor statului cu privire la originea sa, însă, așa cum s-a precizat anterior, modul în care a fost formulată acuzația nu permite să se constate dacă folosirea fondurilor ilicite, concretizată în activitățile de retragere, în numerar, în perioada 18 februarie 2008 - martie 2010, a sumelor menționate, din conturile de economii ale inculpatului D _____, reprezintă o acțiune firească a unui participant la comiterea infracțiunii predicat de a consuma fructul acesteia sau a fost precedată de activități prin care a intenționat să creeze aparența că aceste fonduri au o proveniență legală în scopul de a le ascunde originea ilicită.

Concluzionând, Înalta consideră că faptele imputate inculpaților D _____ și B _____ nu realizează elementele de conținut ale

infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, motiv pentru care urmează să fie achitați.

De asemenea, chiar dacă potrivit dispozițiilor art. 112 alin. (1) lit. a) C.pen., sunt supuse confiscării bunurile produse prin săvârșirea de fapte prevăzute de legea penală, se constată că terenul în suprafață de 14.085 m.p. și suma de lei, obținute de inculpații D și B

din săvârșirea infracțiunii predicat, nu pot face, în prezenta cauză, obiectul confiscării speciale, întrucât, în caz contrar, s-ar încălca principiul ne bis în idem consacrat de art. 6 C.pr.pen., având în vedere că față de aceștia s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă pentru faptele generatoare de fonduri ilicite (luare de mită săvârșită în forma autoratului și complicității), chiar dacă pentru o altă încadrare juridică, respectiv ordonanța de clasare a procurorului, soluție dispusă, în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. f) C.pr.pen., sub aspectul săvârșirii infracțiunii art. 13 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

În ce privește *individualizarea pedepselor aplicate inculpaților N și D*, Înalta Curte, în unanimitate, respectiv în majoritate va avea în vedere criteriile prev. de art. 72 C.pen. (1969).

În aprecierea gradului de pericol social al faptelor comise, Curtea va avea în vedere circumstanțele în care inculpații au acționat, aceștia influențând decizia unui înalt funcționar public nu doar în beneficiul denunțatorului, ci și al propriei persoane, sens în care s-au prevalat de ascendentul politic și guvernamental pe care îl aveau față de județului pentru a obține importante foloase necuvenite.

Inculpații au văzut în interesul denunțatorului de a obține emiterea titlului de proprietate o sursă de îmbogățire pentru ei, dijmuint profitul obținut de acesta în urma vânzării terenurilor.

Procedând astfel, ei au întărit percepția că fără intervenții oneroase asupra factorilor decizionali nu se poate obține respectarea dreptului de proprietate, mai ales atunci când acesta privește imobile cu un amplasament privilegiat, iar titularul real al acestui drept este o persoană anonimă.

În egală măsură, nu se poate face abstracție de circumstanțele personale inculpaților, de împrejurarea că aceștia ocupau funcții publice importante, care le impuneau un înalt standard de moralitate și, mai ales, respectarea legii, aspecte pe care cu bună știință cei doi inculpați le-au nesocotit.

Nu în ultimul rând, Curtea va avea în vedere cuantumul foloaselor materiale de care cei doi inculpați au beneficiat din activitatea infracțională.

În raport de aceste circumstanțe reale și personale, Curtea va aplica inculpaților pedepse cu închisoarea, într-un quantum care să asigure o constrângere adecvată pentru faptele comise, dar și reeducarea acestora în vederea schimbării atitudinii față de valorile apărute de legea penală.

Va interzice inculpaților, ca pedepse accesorii și complementare, exercitarea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a-II-a și b C.pen. (1969), având în vedere criteriile prev. de art. 71 alin. 3 C.pen. (1969).

În ce privește *cererea martorului M* formulată în faza de urmărire penală și reiterată în faza de judecată (fil.298 vol.3 ds.fond), acesta s-a constituit parte civilă cu sumele de bani (în total euro) și terenul situat în (14.085 mp) date inculpaților D , N , D și B .

Curtea constată că infracțiunile deduse judecării în prezenta cauză nu sunt susceptibile de latură civilă, astfel încât o asemenea cerere este inadmisibilă.

În egală măsură, Curtea constată că martorul și-a întemeiat cererea în drept prin raportare la disp.art.290 alin.2 și 4 C.pen.

Potrivit art.257 alin.2 C.pen. (1969), identificat ca lege penală mai favorabilă în prezenta cauză, banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Din această perspectivă, având în vedere soluțiile pronunțate în prezenta cauză, dar și împrejurarea că față de martorul M nu s-a pronunțat vreo soluție în faza de urmărire penală, Curtea constată că se impune confiscarea specială a sumelor ce au făcut obiectul infracțiunilor de corupție săvârșite de inculpații D și N , așa cum s-a arătat în considerentele prezentei sentințe, iar nu restituirea acestora către martorul M .

Pentru considerentele dezvoltate anterior, Înalta Curte, în unanimitate, va dispune, în baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achitarea inculpaților D și B pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Va ridica măsurile asigurătorii instituite asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpaților D și B , prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 386 C.pr.pen. va schimba încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului N din infracțiunea de complicitate la luare de mită prevăzută de art. 48 raportat la art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 C.pen., în complicitate la infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 386 C.pr.pen. va schimba încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului D , din infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., în infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., îl va condamna pe inculpatul N la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Va face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969), iar în baza art. 65 C.pen. (1969), îi va interzice cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a) și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei

principale.

Va menține măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpatului N , prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, iar în baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) va confisca de la acesta suma de lei, precum și autoturismul marca BMW X33.0 D SASIU , culoare negru, cap cil 2993 cmc.

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., îl va achita pe același pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 alin. (1) C.pen.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., îl va obliga, întrucât se află în culpă procesuală, la plata cheltuielilor judiciare către stat, urmând ca cele ce-i vizează pe inculpații D și B să rămână în sarcina statului.

De asemenea, în majoritate, în baza art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., îl va condamna pe inculpatul N la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, cu aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969), iar în baza art. 65 C.pen. (1969), îi va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 33 lit. a), 34 lit. b), 35 alin. (3) C.pen. (1969), va contopi pedepsele aplicate inculpatului N , urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969), ca pedeapsă complementară după executarea celei principale.

Va face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a), teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., îl va condamna pe inculpatul D la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Va face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), îi va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 88 C.pen. (1969), îi va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii, arestării preventive și a arestului la domiciliu de la data de 21.01.2015, până la 18.04.2015, inclusiv.

Va menține măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra

bunurilor mobile și imobile proprietatea acestui inculpat, prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) va confisca de la inculpatul D echivalentul în lei, la cursul BNR de la data punerii în executare, al sumei de euro.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., îl va obliga la cheltuielilor judiciare către stat, având în vedere că se află în culpă procesuală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

În unanimitate:

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe **inculpatul D** (

) pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe **inculpatul B** (

) pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Ridică măsurile asigurătorii instituite asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpaților D și B, prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 386 C.pr.pen. schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului N din infracțiunea de complicitate la luare de mită prevăzută de art. 48 raportat la art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 C.pen., în complicitate la infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 386 C.pr.pen. schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului D, din infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., în infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen.

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul N** (

) la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Menține măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpatului N. , prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) confiscă de la inculpatul N. suma de lei, precum și autoturismul marca BMW X33.0 D SASIU , culoare negru, cap cil 2993 cmc.

În baza art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.pr.pen., achită pe **inculpatul N.** pentru infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen. și art. 38 alin. (1) C.pen.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., obligă inculpatul N la plata sumei de câte 20.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care 12.500 lei în faza de urmărire penală.

În baza art. 398 C.pr.pen. raportat la art. 275 alin. (3) C.pr.pen., celelalte cheltuieli judiciare privind pe inculpații D și B rămân în sarcina statului.

În baza art. 274 alin. (1) teza finală și art. 275 alin. (6) C.pr.pen., onorariul apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații D , N , D și B , în sumă de câte 690 lei (330 lei în faza camerei preliminare, respectiv 360 lei în faza de judecată), se plătește din fondul Ministerului Justiției.

În majoritate:

În baza art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul N** la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 33 lit. a), 34 lit. b), 35 alin. (3) C.pen. (1969), contopește pedepsele aplicate inculpatului N prin prezenta, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969), ca pedeapsă complementară după executarea celei principale.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a), teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul D** (

) la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a) teza a - II - a și b) C.pen. (1969).

În baza art. 65 C.pen. (1969), interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a și b) C.pen. (1969) pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 88 C.pen. (1969), deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii, arestării preventive și a arestului la domiciliu de la data de 21.01.2015, până la 18.04.2015, inclusiv.

Menține măsura asiguratorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea inculpatului D , prin ordonanța nr.

/P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În baza art. 118 lit. a) C.pen. (1969) raportat la art. 257 alin. (2) C.pen. (1969) confiscă de la inculpatul D echivalentul în lei, la cursul BNR de la data punerii în executare, al sumei de euro.

În baza art. 274 alin. (1) C.pr.pen., obligă inculpatul D la plata sumei de câte lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care lei în faza de urmărire penală.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei pentru procuror și inculpați.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 05 decembrie 2017.

Opinie separată:

Opinia separată privește infracțiunile de trafic de influență reținute în sarcina inculpaților D și N în forma autoratului, respectiv a complicității, fapte pentru care, în raport de argumentele expuse în cuprinsul prezentei hotărâri, s-a impus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de luarea de mită și complicitate la luare de mită, această din urmă măsură fiind luată, în unanimitate, de membrii completului de judecată.

Inculpatul D a fost trimis în judecată, întrucât, în luna aprilie 2007, a pretins de la martorul M, suma de euro, în schimbul intervenției realizate, în calitate de, asupra de, în legătură cu eliberarea titlului de proprietate privind terenurile în suprafață de 15 ha pentru care § solicitase reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, activitate întreprinsă atât personal cât și prin intermediul inculpatului N de, iar, ulterior, în cursul lunii februarie 2008, i-au fost remise foloasele necuvenite, în timp ce în sarcina inculpatului N, prin actul de sesizare a instanței, s-a reținut că a intermediat primirea sumei de euro de către destinatarul lor, în condițiile în care banii i-au fost înmânați de către denunțător, la data de 01 februarie 2008, la a B. din București, pentru ca, în cursul aceleiași zile, să-i pună la dispoziția

Infracțiunea de corupție imputată inculpatului D s-a consumat la momentul la care i-a pretins, indirect, denunțătorului foloasele necuvenite pentru a-și trafica influența pe care o avea asupra județul, funcționar public competent în materia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor, având în vedere funcția de deținută, precum și faptul că erau membri ai aceluiași partid, calitate la care, însă, renunțase temporar, dată fiind interdicția prevăzută de lege, motiv pentru care primirea la o dată ulterioară a sumei solicitate nu reprezintă o nouă faptă penală, ci realizează, alături de actele inițiale de pretindere, conținutului constitutiv ale unei infracțiuni unice de trafic de influență, la săvârșirea căreia ar fi fost sprijinit de coinculpatul N, întrucât suma solicitată s-a reținut ca i-a fost remisă prin intermediul acestuia.

În aceste condiții, raportat la ansamblul probator administrat în ambele faze ale procesului penal, apreciez că nu există suficiente mijloace de probă care să conducă la răsturnarea prezumției de nevinovăție față de inculpatul D

atât sub aspectul acțiunii de pretindere a foloaselor necuvenite, cât și în ceea ce privește primirea fructului infracțiunii de trafic de influență, împrejurare care produce efecte și asupra situației inculpatului N, întrucât actele sale de complicitate s-au materializat, conform procurorului de caz, în activitatea de remitere a fondurilor ilicite către

Având în vedere că acuzația formulată împotriva inculpatului D

s-a fundamentat pe declarațiile martorului M și ale inculpaților B și N, precum și pe procesul verbal de redare a discuției purtate, în mediul ambiental, la data de 01 iulie 2014, de denunțator cu complicele la comiterea infracțiunii, constat, din analiza coroborată a acestor mijloace de probă cu declarațiile acestora din cursul cercetării judecătorești, că se poate reține cu titlu de certitudine, faptul că N l-a contactat telefonic pe județului B pentru a-i solicita o audiență lui M, iar, ulterior, a fost prezent când denunțatorul l-a întâlnit, fiind de față la discuțiile purtate în legătură cu urgentarea eliberării titlului de proprietate pentru Ș, demersuri ce au fost precedate de rugămintea martorului de a fi pus în legătură B și de la care a pretins pentru sine foloase necuvenite în cuantum de euro, fără, însă, să se poată stabili, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că intervenția făcută la funcționarul public competent în materia reconstituirii dreptului de proprietate a fost rezultatul fie a acordului dat de către, fie a propriilor sale demersuri, care în schimbul traficării influenței sale ar fi cerut indirect suma de euro.

Astfel, inculpatul N a declarat inițial, când a fost audiat în calitate de suspect (23 iulie 2014), că, la solicitarea martorului M

de a-l ajuta cu rezolvarea unui dosar de revendicare a unui teren din municipiul, a luat legătura telefonic cu inculpatul B, stabilindu-i o audiență, întrucât, așa cum îi comunicase denunțatorului, în prealabil, era singurul lucru pe care îl putea face. Cu aceeași ocazie, inculpatul a mai arătat că despre discuția telefonică purtată cu județului i-a „adus la cunoștință și D la sfârșitul verii anului 2007”, precum și că, la data de 01 februarie 2008, la solicitarea martorului s-a întâlnit cu acesta la B, unde, i-a fost remisă suma de

euro provenită din vânzarea unei suprafețe de teren din cele pentru care s-a solicitat urgentarea eliberării titlului de proprietate, bani din care, în aceeași zi, i-a lăsat, la domiciliul inculpatului D care nu era în localitate, menajerei, într-un plic, suma de euro, precizându-i acestuia, la o dată ulterioară, că reprezintă „un simplu cadou din partea mea” (filele 25 -27, vol. II, d.u.p.). Ulterior, prin denunțul formulat la 29 iulie 2014, inculpatul a precizat că, după discuția avută cu denunțatorul, a luat legătura cu șeful său căruia i-a comunicat solicitarea acestuia de a fi ajutat într-o problemă de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unor terenuri din municipiul, sens în care avea nevoie de o audiență la inculpatul B,

la acea vreme, iar după ce a avut confirmarea verbală a l-a sunat personal pe, cerându-i să-l primească pe M, negând participarea la întâlnirea dintre cei doi și modul cum a fost finalizată, precum și pretinderea și primirea foloaselor necuvenite pentru traficarea influenței, ba mai mult și-a schimbat versiunea cu privire la motivul pentru care martorul i-a remis suma de euro, sens în care a arătat că banii îi erau destinați inculpatului D

, care a era interesat direct de situația terenurilor, aspect pe care l-a înțeles când a vorbit cu acesta, undeva la finalul anului 2007, când a fost întrebat printre altele și „de ce nu iese nimic” (filele 15 - 16, vol. II, d.u.p.). Această din ultimă

variantă, este susținută de inculpatul N în toate celelalte declarații date în fața organelor de urmărire penală și la instanță.

Se observă că schimbarea de atitudine a acestui inculpatul a fost determinată doar de interesul său de a beneficia de aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2007, fără să urmărească, în realitate, ajutarea organelor judiciare în aflarea adevărului, având în vedere că în toate declarațiile ulterioare datei de 29 iulie 2014, a făcut trimetre numai la acele aspecte care ar putea conduce la tragerea la răspundere penală a inculpatului D, pentru ca față de propriile acțiuni ilicite să adopte o poziție de nerecunoaștere.

În acest context, apreciez că există suspiciuni cu privire la veridicitatea celor afirmate în legătură cu implicarea inculpatului D în activitatea infracțională descrisă prin actul de sesizare a instanței, întrucât cooperarea lui N cu organele de urmărire penală s-a limitat la acele împrejurări care excludeau orice consecințe sub aspect penal, față de propria persoană.

De asemenea, chiar dacă M a arătat, în mod constant, atât în denunțul formulat, cât și în depozițiile testimoniale date în ambele faze procesuale, că în urma discuției avută cu inculpatul N, acesta i-a promis că va discuta cu șeful său, pentru a interveni pe lângă județului, iar, după un timp, i-a fost oferit numărul de telefon al inculpatului B, la care i se stabilise deja o audiență, rezultă că denunțatorul a aflat de la intermediarul traficării influenței despre implicarea inculpatului D în rezolvarea cu celeritate a dosarului privind terenurile revendicate de la Ș, fără să aibă vreo discuție directă cu acesta, deși îl cunoștea personal pe . De altfel, afirmația martorului din cursul cercetării judecătorești potrivit căreia schimbarea de comportament a care s-a dovedit binevoitor în rezolvarea problemei sale, deși inițial îl trimise la compartimentul de fond funciar, a fost determinată de intervenția făcută efectiv de D, este o simplă apreciere personală, în lipsa oricărei probe în acest sens, în condițiile în care nici denunțatorul și nici inculpatul B nu au menționat că au vorbit cu inculpatul D pe tema terenurilor ce formau obiectul demersurilor sale, ba mai mult fostul a susținut, cu ocazia audierii la instanță, că „niciodată nu am discutat cu D despre punerea în posesie sau despre M. Așa cum am arătat, numitul N, atunci când m-a rugat să îl ajut pe M, mi-a spus că rugămintea este și din partea D”, împrejurare care atestă că, de fapt, inculpatul N pentru a da o mai mare greutate intervenției făcute pe lângă funcționarul competent s-a folosit și de numele șefului său ierarhic. Oricum, inculpatul B nici la urmărire penală, nici în faza cercetării judecătorești nu a făcut referire măcar la vreo aluzie din partea inculpatului D cu privire la acest subiect, în condițiile în care este greu de crezut că ministrul care, conform declarațiilor lui N se interesase, la sfârșitul anului 2007, de terenuri, întrebându-se „de ce nu iese nimic”, nu l-ar fi abordat pe această problemă, după ce a fost eliberat din funcția

de (data de 04 mai 2007) și numit al , poziție care a implicat venirea sa la București, situație în care cei doi se întâlneau mai des, cu atât mai mult cu cât, între timp, obținuse și o funcție de conducere în cadrul P , întrucât îi încetase interdicția de a fi membru de partid.

Ca atare, întrucât inculpatul B a avut o poziție constantă sub acest aspect, pe tot parcursul procedurii derulate în această cauză, apreciez că mențiunea din cuprinsul denunțului formulat de acest inculpat la data de 17 februarie 2015 și care face obiectul dosarului nr. /P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție, potrivit căreia „domnul N a venit din partea lui D . Ulterior domnul D. a confirmat acest aspect”, nu poate să aibă valoare probantă cu privire la dovedirea vinovăției inculpatului D , în condițiile în care fostul prefect nu a făcut vreo referire la o asemenea împrejurare tocmai în cauza care vizează aceste fapte, iar, la termenul din 04 octombrie 2016, când a fost întrebat expres cu privire la cele inserate în denunț, a arătat, încă o dată, că „nu îmi amintesc ca D vreodată să fi venit și să mă întrebe despre această punere în posesie. Nu îmi explic de ce am făcut acele afirmații”.

De asemenea, deși justificarea denunțătorului de a apela la inculpatul N , întrucât acesta era un apropiat al , care, totodată, era coleg de partid cu județului , este de acceptat, consider că nu este suficientă pentru a conduce la înlăturarea dubiului care există cu privire la acuzațiile ce-i sunt aduse inculpatului D , în condițiile în care acesta a respins constant orice intervenție făcută, atât direct, cât și prin intermediar, la fostul județului , precum și orice pretindere și primire de bani, iar martorul M care, așa cum rezultă din propriile declarații îl cunoștea, nu a purtat nicio discuție cu el pe această problemă, nici măcar la momentul la care a aflat că fostul vorbește urât despre el, cu toate că ar fi fost îndreptățit, ba mai mult îl ignora când se întâlneau la diferite ocazii, aspecte ce rezultă din înregistrare întâlnirii din 01 iulie 2014, avută cu N (filele 74-85, vol. IV, d.u.p.).

Pe de altă parte, dacă s-ar considera că acest comportament al inculpatului D de a evita orice contact direct cu cumpărătorul de influență atât anterior remiterii sumei de euro către N , cât și ulterior acestui moment, a fost determinat de faptul că urmărit să excludă orice posibilă conexiune sau legătură care să conducă la implicarea sa în săvârșirea activității infracționale ce-i este imputată, în calitate de autor, se ajunge la concluzia că susținerea acestui argument este incompatibil cu acuzația conform căreia influența sa asupra de s-a realizat, inclusiv, prin intervenția sa directă nu doar prin intermediar. Deci, asemenea raționamente apreciez că nu pot fi reținute în contrapondere cu aspectele dezvoltate anterior care ridică un dubiu asupra faptului că inculpatul a pretins și, ulterior, prin intermediar, a primit suma de euro.

Veritabile suspiciuni cu privire la comiterea infracțiunii de trafic de influență de către inculpatul D îl reprezintă și contradicțiile dintre

susținerile denunțatorului și ale inculpatului N , în legătură cu locul și persoana căreia i-au fost remise, la data de 01 februarie 2008, foloasele necuvenite pretinse de

Astfel, denunțatorul atât la urmărire penală, cât și în fața instanței a menționat că, la data de 01 februarie, după ce i-a remis suma de euro lui N , care trebuia să i-o predea personal inculpatului D

, s-au deplasat împreună la sediul , unde, în timp ce a intrat în biroul , a rămas în anticameră, observând când acesta a ieșit fără să mai aibă asupra sa servieta în care se aflau banii. Această împrejurare însă nu dovedește dincolo de orice îndoială rezonabilă că suma de euro a ajuns în posesia inculpatului D , în condițiile în care martorul M nu a avut nicio confirmare în acest sens de la destinatar, situație în care nu este exclusă posibilitatea, în lipsa oricărei probe contrare, ca acesta să nu se fi aflat la birou când inculpatul N a lăsat servieta, pe care ulterior putea să și-o însușească, având în vedere poziția constantă de negare a primirii banilor din partea traficantului de influență, cu atât mai mult cu cât intermediarul remiterii foloaselor necuvenite a prezentat o variantă total diferită de cea a martorului sub acest aspect.

De altfel, inculpatul N , la termenul de judecată din 17 mai 2016, pentru a justifica de ce s-a deplasat la domiciliul inculpatului D

pentru a-i lăsa servieta, pe care nu a deschis-o spre a verifica dacă conține sume de bani și în ce monedă, a arătat că, la momentul la care s-a deplasat pentru a se întâlni cu martorul M , nu era la serviciu. În acest context, inculpatul N , fără a-l apela telefonic, în prealabil, pe șeful său, s-a deplasat cu autoturismul de serviciu la locuința acestuia din , unde i-a deschis menajera și, întrucât i s-a comunicat că este ocupat, a intrat în încăperea care servea drept birou și i-a lăsat geanta primită de la denunțator. Acest eveniment, însă, nu a fost confirmat de martorele B și L , care au asigurat, în perioada de referință, menajul la domiciliul inculpatului D , întrucât acestea au arătat că în timp ce se aflau în locuința nu a venit niciodată inculpatul N , iar, în cazul în care se mai deplasau la această adresă persoane care aduceau diferite lucruri, erau anunțate în prealabil de soția acestuia, împrejurare care vine în contradicție cu susținerile care a precizat că a dus servieta fără să telefoneze înainte.

De asemenea, nici martorul T , care a fost repartizat șofer de pe autoturismul de serviciu folosit de inculpatul N , nu a putut furniza informații cu privire la servieta lăsată la domiciliu , cu atât mai mult cu cât a arătat că nu l-a dus pe acesta niciodată la locuința din a inculpatului D.

În aceste condiții, consider că există o îndoială rezonabilă cu privire la acuzațiile formulate împotriva inculpatului D , care, în realitate se întemeiază doar pe declarațiile coinculpatului N , persoană care, deși, la momentul formulării propriului său denunț era interesată să

beneficiei de aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2007, nu a prezentat aceeași variantă ca a denunțatorului cu privire la remiterea foloaselor necuvenite pentru traficantul de influență.

Apreciez că nu este exclus ca, în raport de toate argumentele prezentate, inculpatul să se fi folosit de numele șefului său pentru a-și spori influența supra de , în scopul obținerii fondurilor ilicite pretinse de la M , situație în care este posibil ca sumele de bani destinate să le fi solicitat tot pentru uzul personal, având în vedere că, în acea perioadă, a avut cheltuieli consistente, precum și standardul de viață promovat care era cu mult superior veniturilor sale legale.

Împrejurarea că , la data de 01 iulie 2014, cu ocazia nemulțumirilor exprimate de martorul M în legătură cu comportamentul necorespunzător al inculpatului D față de propria sa persoană, pentru care nu găsea o motivație, în condițiile în care acesta obținuse beneficii din afacerea cu terenurile, deși nu făcuse nimic, inculpatul N , oferindu-i diverse explicații, a adus în discuție, în mai multe rânduri, chestiuni din care rezultă că fostul său șef ar fi primit o sumă de bani, nu confirmă realitatea unor asemenea informații, având în vedere că nu puteau fi verificate de martor, precum și că, printr-un astfel de comportament, nu este exclus să fi urmărit a-i crea interlocutorului aparența remiterii banilor către fostul ministru. În acest sens a invocat că atitudinea fostului șef a fost generată de faptul că denunțatorul s-ar fi lăudat că i-a dat bani, iar, la momentul în care acesta a negat, inculpatul a deviat discuția către inculpatul B. pe care îl bănuia că a vorbit prostii având în vedere că numai fostul mai știa de înțelegere, sens în care a început să-l ponegrească, pentru ca la final să menționeze că „eu am fost cel mai păgubit dintre toți”, ... eu am făcut credit, eu plătesc de euro pe lună. Eu cu asta am rămas din afacerea asta dacă vrei să știi, pe bune...”, situație în care, în lipsa oricărui mijloc de probă care să dovedească cu titlu de certitudine că inculpatul D a pretins și primit banii, apreciez că o asemenea interpretare nu este total lipsită de fundament.

Pe cale de consecință, corelând prezumția de nevinovăție de care, până la proba contrară, se bucură orice persoană trimisă în judecată, cu obligația ce-i incumbă organului judiciar de a valorifica orice îndoială rezonabilă în favoarea acesteia, apreciez că probatoriul administrat în cauză nu confirmă acuzațiile formulate împotriva inculpatului D , prin rechizitoriu, motiv pentru care se impune achitarea sa, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (5) C.pr.pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C.pr.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., precum și ridicarea măsurii asigurătorie privind sechestrul instituit asupra bunurilor mobile și imobile proprietatea acestuia, prin ordonanța nr. /P/2014 din 11.03.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

Drept urmare, aceeași soluție consider că trebuie dispusă și față de inculpatul N sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de

influență, în forma complicității, prevăzută de art. 26 C.pen. (1969) raportat la art. 257 C.pen. (1969) cu aplicarea art. 5 C.pen., având în vedere că există un dubiu serios cu privire la remiterea sumei de bani, prin intermediul său, către fostul ministru de interne, acuzație ce a fost reținută în sarcina sa prin actul de sesizare al instanței.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO